

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2001-2002

12 maart 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING EN AMBTENARENZAKEN

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de tuchtrechtsprocedure ten aanzien van de administrateur-generaal van het Bloso

Vraag om uitleg van de heer Dirk Holemans tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de wijze van bevraging van het middenveld over de hervorming van de Vlaamse adviesraden

Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken

Dinsdag 12 maart 2002

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer André Denys

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.05 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de tuchtrechtsprocedure ten aanzien van de administrateur-generaal van het Bloso

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de tuchtrechtsprocedure ten aanzien van de administrateur-generaal van het Bloso.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, iedereen zal in de krant wel de berichten gelezen hebben over de start van het tweede deel van het Augusta-proces. Daarbij zijn een aantal personen betrokken, waaronder de administrateur-generaal van het Bloso.

Ik wil heel duidelijk stellen dat ik geen enkele behoefte voel om welk waardeoordeel ook uit te spreken : noch over de persoon van de administrateur-generaal, noch over de feiten en de omschrijving ervan, noch over de strafmaat die werd geëist. Ik wil mijn vraag om uitleg sec houden, vanuit mijn opdracht als parlementslid om controle uit te oefenen op de werking van de administratie en het optreden van de ministers.

Toen ik dit bericht las, vroeg ik me af of er in het verleden precedents waren van een administrateur-generaal of van leidend personeel dat in vervolging is gesteld voor misdrijven, dus voor feiten

die aanleiding geven tot correctionele straffen met een bepaalde minimumstraf. Ik vroeg me ook af of daar toen gevolgen aan werden gekoppeld.

Ik heb daar echter weinig gegevens over kunnen vinden. Ik heb slechts één voorbeeld kunnen vinden, daterend van de vorige legislatuur, toen iemand van hetzelfde niveau vrijwillig een verlofstatuut heeft aangenomen op het moment dat hij in vervolging werd gesteld. Mogelijk zult u daar in uw antwoord naar verwijzen.

Ik heb het stambesluit bestudeerd om na te gaan of er specifieke regels zijn wanneer een leidend ambtenaar – of een ambtenaar tout court – strafrechtelijk vervolgd wordt. Er is uiteraard nog geen enkele veroordeling. Het blijft momenteel bij de invervolgingstelling. Ik heb dus enkel het hoofdstuk over 'schorsing in het belang van de dienst' bekeken.

In het stambesluit staat er geen opsomming van feiten die sowieso een uitspraak of een beslissing met zich meebrengen tot een schorsing in het belang van de dienst. Als ik de teksten goed lees, blijft het een overweging van de functioneel bevoegde minister, tenminste als het over de hoogste niveaus gaat. Wanneer het gaat om ambtenaren tot niveau A is het een bevoegdheid voor de leidinggevende ambtenaren. Het gaat dus om een beoordeling van de feiten en een beoordeling van het mogelijk nemen van maatregelen, bijvoorbeeld de schorsing in het belang van de dienst.

Het valt me op dat in het hoofdstuk over de schorsing in het belang van de dienst in vier artikelen uitdrukkelijk wordt verwezen naar de gevolgen van zo'n schorsing als daartoe wordt beslist in een geval van strafrechtelijke vervolging. Met andere woorden, impliciet aanvaardt men de strafrechtelijke vervolging als een van de feiten die aanleiding kunnen geven tot een schorsing in het belang van de dienst. Strafrechtelijk vervolgd worden op zich brengt dus niet noodzakelijk een schorsing in het

Van Hecke

belang van de dienst met zich mee, aangezien het een overweging is van degene die de maatregel kan nemen : hetzij de bevoegde minister, hetzij de leidinggevend ambtenaar. Het feit echter dat er zo dikwijls wordt verwezen naar een strafrechtelijke vervolging en de gevolgen ervan in de procedure van de schorsing in het belang van de dienst, doet mij besluiten dat dit op zich zeker moet worden onderzocht. Dringt er zich al dan niet een schorsing in het belang van de dienst op ?

Mijnheer de minister, als ik de opdracht van de leidinggevende ambtenaren bekijk, en op welke manier ze voor een deel het imago dragen van – in dit geval – een VOI, dan heb ik toch wel mijn bedenkingen. Ik heb daarnet al verwezen naar het feit dat de leidinggevende ambtenaren bevoegd zijn om tot en met de ambtenaren van niveau A tuchtrechtelijke sancties uit te spreken. Ik vraag me af of de betrokkene in die relatief korte periode – tijdens de procedure voor de rechtbank, dus tijdens de rechtsvervolging tot aan de definitieve uitspraak – kan functioneren en of het belang van de dienst niet is geschonden.

Mijnheer de minister, ik heb dan ook een aantal vragen. Zijn er precedents in het recente verleden, hetzij in de administratie, hetzij bij de VOI's ? Het statuut van de ambtenaren in de administratie heeft immers net dezelfde regelgeving als het stambesluit voor de Vlaamse openbare instellingen. Welke houding heeft de toenmalige minister terzake aangenomen ? Welk gevolg zult u aan de strafrechtelijke vervolging van deze leidinggevend ambtenaar geven ? Werden bepaalde documenten uit het dossier onderzocht ? De minister heeft immers het recht om, mits de toelating van de procureur-generaal, het strafdossier in te kijken. Hebt u met de bevoegde leidinggevend ambtenaar overlegd ? Welk standpunt verdedigt u hieromtrent ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, ik wens mijn antwoord aan te vullen met een verduidelijking. Als een ambtenaar strafrechtelijk wordt veroordeeld, bestaat de mogelijkheid om hem in het belang van de dienst te schorsen. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen schorsing in het belang van de dienst, dat in deel 10 van het stambesluit van de VOI is geregeld en een ordemaatregel is, en een tuchtschorsing, die in deel 9 van het stambesluit van de VOI is opgenomen.

Een tucht- en een ordemaatregel, getroffen ten aanzien van een personeelslid in overheidsdienst, hebben hetzelfde doel. Ze zijn allebei op de goede werking van de openbare dienst gericht, maar hun motief verschilt. De tuchtmaatregel straft een schuldig gedrag, men wil de schuldige laten boeten. De ordemaatregel is niet gebaseerd op schuldig gedrag, maar op het verstoren van de goede orde van de dienst. De schuldvraag blijft buiten beschouwing. De ordemaatregel zal de goede werking van de dienst dienen door de oorzaak die de goede werking verstoort, weg te nemen. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de schorsing in het belang van de dienst een tijdelijke maatregel van inwendige orde is, bewarend van aard en uitsluitend in het belang van de dienst genomen. De ernst en de aard van de feiten moeten onverenigbaar zijn met het belang van de dienst. Krachtens het stambesluit van de Vlaamse openbare instellingen wordt de schorsing in het belang van de dienst voor een leidend ambtenaar door de minister uitgesproken, eventueel op voorstel van de raad van bestuur.

In verband met de eerste vraag of er precedents bekend zijn van strafrechtelijke vervolging, heeft de administratie Ambtenarenzaken mij meegedeeld dat er in het recente verleden een precedent is geweest. In 1998 werd de secretaris-generaal van het departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap door het Hof van Cassatie strafrechtelijk vervolgd. De minister heeft in bovenvermeld geval de toenmalige secretaris-generaal in het belang van de dienst voor de duur van het strafproces niet geschorst.

De procedure die op dit ogenblik tegen de administrateur-generaal loopt, verhindert de goede werking van het Bloso niet. Ik zie geen aanleiding om haar in het belang van de dienst te schorsen. Ik wacht de uitspraak van de strafrechtelijke procedure af. Een andere beslissing zou een van de grondbeginselen van onze rechtstaat schenden, namelijk dat iemand onschuldig is tot het tegendeel is bewezen. Ik weet dat een ordemaatregel geen bestraffing inhoudt, maar het belang van de dienst voor ogen heeft.

Ik heb hierover regelmatig overlegd met de leidinggevend ambtenaar. Ik behoud het volste vertrouwen in mijn topambtenaar en zie geen reden om tot een tijdelijke schorsing over te gaan.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb drie opmerkingen. We weten dat een schorsing in het belang van de dienst geen veroordeling, noch bewijs van schuld met zich meebrengt. Het imago van de dienst of het gezag tegenover de personeelsleden zouden nochtans redenen voor een schorsing kunnen zijn. Na de hetze die rond de vervolging is ontstaan, betreur ik het dat u na overleg en consultatie zegt dat er geen schorsingsmaatregel in het belang van de dienst nodig is. Een schorsing zou voor de buitenwereld een signaal kunnen zijn om te zeggen dat de zaak ook vanuit dit oogpunt wordt bekeken.

Indien er toch een beperkte veroordeling zou volgen, bijvoorbeeld zonder het intrekken van de burgerrechten, vraag ik mij af of schorsing of eender welke tuchtmaatregel nog kan worden genomen. De tuchtmaatregel zou dan misschien aangevochten kunnen worden en het gezag en het imago van de dienst kunnen daardoor worden geschaad. Ik heb het niet nagekeken, maar ik vermoed dat dit zo is. Als de vervolging van de leidinggevend ambtenaar door de strafrechter niet voldoende is om te stellen dat de werking van de dienst en het functioneren van de leidinggevend ambtenaar in gevaar komen, vraag ik mij af of men later nog tuchtmaatregelen kan nemen. Dit wordt wel door de mensen van de dienst verwacht.

Mijnheer de minister, u zult dit ongetwijfeld ernstig hebben overwogen en ik leg mij neer bij de beslissing die u hieromtrent heeft genomen.

Minister Bert Anciaux : Ik twijfel niet aan de invloed die een gerechtelijke uitspraak kan hebben, maar er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de besluitvorming in het kader van de orde-maatregel en die in het kader van de tuchtstraf. Ik heb mijn beslissing niet wereldkundig gemaakt omdat deze bij de publieke opinie kan overkomen alsof er twijfel bestaat over het principe van de onschuld tot bewijs van het tegendeel. Ik vond dat niet nodig.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk Holemans tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de wijze van bevraging van het middenveld over de hervorming van de Vlaamse adviesraden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Holemans tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de wijze van bevraging van het middenveld over de hervorming van de Vlaamse adviesraden.

De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, op 6 november hield deze commissie een goede gedachtewisseling met de minister-president over de herstructurering van het Vlaamse advieslandschap. Er was een grote openheid langs beide kanten. De minister-president beklemtoonde in zijn inleiding het belang van het betrekken van zowel het parlement als het middenveld bij het debat. Over het laatste punt zou de minister-president een bevraging bij het middenveld organiseren. Ook in beslissingen erkent de regering de expliciete rol en de waarde van het middenveld. Intussen is mijn tevredenheid over de gedachtewisseling ietwat weggeëbd. Ik wens hierover enkele kritische vragen te stellen.

Als mijn informatie juist is, mijnheer de minister-president, organiseert u deze bevraging via de 'internetdemocratie'. Het siert u dat u alle relevante documenten vrij beschikbaar hebt gesteld op het internet. Mijns inziens is internet een zeer goed medium voor transparantie. Men kan honderden bladzijden tekst vrij beschikbaar stellen. Iedereen kan ze op kantoor of thuis oproepen.

Het doet echter vragen rijzen dat de betrokken organisaties uit het middenveld mogelijk via een krantenartikel te weten moeten komen dat deze bevraging is opgestart op de webpagina's. Nochtans schrijft u zelf op de introductiepagina van het web-sitedossier dat de Vlaamse regering behoedzaam wenst om te gaan met dit ontwerp van decreet. Verder stelt u nog : 'De minister-president wacht de

Holemans

standpunten en ideeën hierover van het middenveld in tot 26 februari.'

Ik wil hierover een krantenartikel citeren. Daarin staan namelijk twee terechte opmerkingen. Ten eerste staat er dat het een erg taai, ambtelijk en weinig toegankelijk document is. Ik heb ook vastgesteld dat u de Toelichting op de website hebt gezet, maar niet de tekst zelf. Er zullen toch wel wat nuancerings en verschillen zijn. Ten tweede staat er dat wie inspraak wil hebben over de inspraak in Vlaanderen, zich moet reppen.

Ik zal geen volledig verslag brengen van mijn bevraging van de organisaties uit het middenveld. Eén organisatie heeft me gewoon laten weten dat ze geen schrijven van de Vlaamse regering heeft ontvangen, en dat ze deze aangelegenheid via de krant heeft moeten vernemen. Daarna zijn die mensen dan op de website gaan kijken. Een andere organisatie heeft een brief ontvangen, verzonden op 13 februari en dus iets later aangekomen, waarin u schrijft dat ze kunnen antwoorden vóór 26 februari en dat het anders te laat is.

Persoonlijk denk ik dat wat u hebt gedaan, niet overeenkomt met het engagement, namelijk het organiseren van een bevraging bij het middenveld. Wat er in de realiteit is gebeurd, is niet voldoende : teksten op internet zetten, sommige organisaties een brief sturen, andere in het geheel niet. Wat mij betreft, is dit ruim onvoldoende.

Het verwondert me dan ook niet – als ik de pers mag geloven – dat de reacties op uw initiatief inzake internetdemocratie ondermaats zijn gebleven. Ik heb ergens gelezen dat er 26 reacties zouden zijn. Als ik dat aantal vergelijk met het aantal organisaties in Vlaanderen, dan is dat toch maar een pover resultaat. Het was trouwens ook de bedoeling om het klassieke middenveld te verruimen. U wou ook alle niet-klassieke middenveldorganisaties bereiken. Zo zijn er honderden in Vlaanderen. Ik denk dus dat die bevraging een slag in het water is geweest.

Bovendien was ik verwonderd dat u wel het verslag van de parlementaire gedachtewisseling op de website hebt gezet, maar eigenlijk in uw inleiding geen melding maakt van de engagementen die u hier in deze commissie was aangegaan. Als ik me niet vergis, waren er twee engagementen. Dat meen ik toch zo in het verslag te kunnen lezen. U moet me maar tegenspreken als ik me vergis. Ten eerste was er het engagement dat er voor bepaalde

initiatieven van de regering een verplichte adviesvraag zou komen. Ten tweede was er het engagement dat het principiële uitgangspunt – het startpunt voor een adviesraad – het gemengde model zou zijn.

Ik heb in alle eerlijkheid gezegd dat ik, wat dit betreft, toch wel teleurgesteld ben inzake deze bevraging. Mijnheer de minister-president, ik heb dan ook twee concrete vragen. Ten eerste, hebt u nog andere initiatieven genomen dan deze internetbevraging voor uw bevraging van het middenveld ? Zo neen, waarom niet ? Ten tweede, in welke mate zult u de twee conclusies van de gedachtewisseling met deze commissie integreren in de definitieve besluitvorming van de Vlaamse regering ?

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, zoals te verwachten, sluit ik me aan bij de inhoud van deze vraag om uitleg. Ik merk dat mijn terminologie over de internetdemocratie en de e-mailinspraak door de collega's zelfs wordt overgenomen.

Ik ben zelf een aantal gegevens aan het opvragen. Ik vind het bijvoorbeeld zeer leuk dat men aan de jongeren vraagt of ze stemrecht willen op 16 jaar of niet. Via de e-mailinspraak laten ze weten dat ze dat eigenlijk niet wensen, maar toch schrijft men in de beleidsbrief dat het er moet komen. Dit is niet uw bevoegdheid, ik illustreer enkel hoe het eraan toegaat met die e-mailinspraak. Voor datgene wat men intuïtief zelf wil, zal men wel ergens een legitiemering vinden in een aantal uiteenzettingen. De waarde daarvan is echter niet groot genoeg om er een gedragen beleid mee te voeren.

Ik stel opnieuw vast dat de liefde voor het middenveld eigenlijk slechts op een van de opdrachten van dat middenveld slaat : het verenigingsleven, het sociale netwerk, mensen uit het isolement halen, zorgen voor een betere leefomgeving. Ik denk dat dit inderdaad een opdracht is die door het verenigingsleven werd ingevuld. Ook professor Elchardus verwees daarnaar. Dit wordt ook in heel wat redevoeringen bewierookt. Zodra echter dat middenveld een organisatie wordt die standpunten wil innemen en die acties wil ondernemen, dan is er opeens sprake van enige terughoudendheid. In de studie van professor Elchardus kan dit overigens in volle openheid aan bod komen. Ik denk dat ik een aantal mensen eens een exemplaar ga geven van die studie. Ik heb immers de indruk dat sommigen

Van Hecke

citeren zonder dat ze het gelezen hebben. Daar wordt immers ook heel veel belang gehecht aan het bijbrengen van democratische beginselen aan de mensen.

Dit georganiseerde middenveld – naast de internetdemocratie en de e-mailinspraak – stoort mij eigenlijk niet, zolang het niet of/of, maar wel en/en is. Het volgende is voor mij echter wel heel duidelijk. Als u het georganiseerde middenveld niet bij het overleg betreft, en dus niet als dusdanig erkent en waardeert, vergroot u het wantrouwen van dat middenveld tegenover hun toekomstige maatschappelijke opdracht bij deze meerderheid. Ik denk dat het nuttig zou zijn om dat wantrouwen niet te voeden, want dan zult u het draagvlak van uw beleid voor een aantal zaken toch wel heel smal maken.

Ik doe dan ook een oproep die ik al heel vaak heb gedaan. Nu word ik hierin gesteund door de heer Holemans. Zet dit belangrijke middenveld niet buitenspel, ook niet wanneer het een gegroepeerde en georganiseerde stem geeft aan mensen die minder mondig zijn.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, collega's, voor een goed begrip wil ik toch van meet af aan duidelijk maken dat we voor het ontwerp van decreet op de strategische adviesraden nog altijd niet aan de eigenlijke adviesprocedure begonnen zijn. Eerst moet het worden goedgekeurd door de Vlaamse regering. Pas nadien gaat het naar de SERV, de MINA-raad en de Raad van State. Dan begint dus pas de voorgeschreven adviesprocedure. Wat we tot nu toe hebben gedaan, geeft aan de adviesinwinning een extra dimensie. Ik ben bereid om daar zeer ver in te gaan. Na een ronde van inspraak verwachten de burgers echter dat we ook tot een politieke uitspraak komen. Op een bepaald moment moeten we er dus een punt achter kunnen plaatsen.

Ik zal nog even een aantal uitgangspunten in verband met het ontwerp in herinnering brengen. De Vlaamse regering wou met haar hervormingsvoorstellen streven naar één strategische adviesraad per departement. Dat was het uitgangspunt en dat blijft ook het uitgangspunt.

De samenstelling van die adviesraden was gemengd. Aan de ene kant waren er vertegenwoordi-

gers van het maatschappelijk middenveld, aan de andere kant waren er onafhankelijke experten. Ook daarover hebben we een hele discussie gevoerd. Als men alleen maar experts wil, zal men het middenveld dan niet uit de weg gaan ? Dat is nooit de bedoeling geweest. Er moet een gezonde mix zijn van het ene en van het andere.

Het derde uitgangspunt was het feit dat we afstapten van het bindend advies. Dat hield in dat het niet om een mengvorm ging tussen advies en overleg. Het vierde uitgangspunt was het feit dat we opteerden voor een radicale versobering van het adviesstelsel. Nu zijn er alles samen ongeveer 135 adviesraden. Vervolgens was er de kwestie van de inkrimping van de doorlooptijden voor advies. Dan was er nog het aspect van een beperkt aantal meta-radten voor beleidsoverschrijdend advies. Uiteindelijk was er het herstel van het primaat van de politiek.

Dit alles moet er dan toe leiden dat we de adviesprocedures herwaarderen en dat we een aantal platgetreden paden verlaten. We proberen te komen tot het inwinnen van adviezen bij verenigingen of organisaties die daar in het verleden misschien nooit om gevraagd zijn. Daarbij kunnen we ook een beroep doen op nieuwe methoden en nieuwe technieken : internet, e-mail, enzovoort. Soms wordt daar nogal geringschattend over gedaan, maar volgens mij is dat echt wel de manier waarop heel wat mensen mondig willen en kunnen zijn. Daar moeten we dus gebruik van maken.

Men kan echter niet stellen dat er in Vlaanderen een gebrek is aan adviesprocedures. Een van de kritieken komt er net op neer dat het allemaal heel lang duurt en dat het allemaal vrij complex is. Soms zeggen mensen op de meest uiteenlopende hoorzittingen dat ze een bepaalde beslissing goed vinden. Ze vragen dan wanneer ze wordt uitgevoerd. Als ze dan horen dat er nog een hele adviesprocedure moet worden gevolgd, zijn ze uiteraard teleurgesteld. Daarover bestaat bij heel wat burgers nog wat onbegrip. Dat is dus een van de uitgangspunten.

Vorig jaar hebben we dat in de Vlaamse regering besproken. Het ontwerp is voor een eerste keer ter discussie geweest op 1 juni van vorig jaar. We hebben gezegd dat het debat met het middenveld nog moet worden verruimd. Ten tweede hebben we beslist om aan de bijzondere commissarissen die de Vlaamse regering bijstaan, de opdracht te geven om met elke minister afzonderlijk na te gaan hoe we de verdere invulling van dat kaderdecreet kunnen realiseren. Als regering hebben we ook de be-

Dewael

slissing genomen om een gedachtewisseling te houden met de commissie hier in het parlement. Dat hebben we dan ook gedaan. Ik hoor daar tot nader order alleen positieve zaken over. Er schijnt enkel wat onbegrip te zijn over de vertaling naderhand van de gemaakte afspraken.

Wat heeft die gespreksronde van de bijzondere commissarissen met de leden van de regering opgeleverd? We hebben dit besproken op een vergadering van de Vlaamse regering op 5 oktober 2001. Concluderend hebben we toen kunnen vaststellen dat er bij een aantal ministers nog weerstand was tegen de werkzaamheid van het concept van één strategische adviesraad per departement. Bepaalde leden van de regering hebben het daar zeer moeilijk mee. Sommige regeringsleden vroegen duidelijkheid over de invulling van de adviesraden in de agentschappen vooraleer ze zich verder over de zaak wilden uitspreken. Binnen de regering was er op dat ogenblik nog geen eenstemmigheid over de concrete invulling van de metaraden.

Over de gedachtewisseling in de commissie kan ik heel kort zijn. Ik vat het voor alle zekerheid toch nog eens samen, zodat we niet van mening verschillen over de stellingen die toen werden ingenomen. Bij de meeste fracties werd er gepleit voor een gemengde formule in de adviesraden. Voor een zuiver strategische adviesraad met alleen maar specialisten was eigenlijk geen enkele fractie gewonnen.

Ten tweede was er hier in de commissie grote terughoudendheid om de strategische adviesraden in hun administratieve omkadering te vatten in een rechtspersoonlijkheid. Daar zijn we heel lang bij blijven stilstaan. Ten derde werd door een aantal fracties gevraagd om de verplichte advisering niet uit te sluiten, de fractie van mevrouw Van Hecke op kop. Er werd gevraagd om ook het parlement toe te laten om op een beperkt aantal terreinen daarin te voorzien.

Ten slotte werd er vanuit een andere fractie – ik denk de VLD-fractie – voor gepleit om de principes die we op die vergadering waren overeengekomen, in de toekomst ook toe te passen op de decretaal voorziene adviesraden op het lokale niveau. Er werd immers gezegd: ‘We zijn dat nu voor onszelf aan het organiseren, maar eigenlijk zou het logisch zijn als we dat ook zouden doortrekken naar die adviesraden die decretaal voorzien zijn op het lokale terrein.’

Ik kom bij het derde element. We hebben het debat met het maatschappelijke middenveld georganiseerd. Het is via de pers aangekondigd. De vraag aan het middenveld werd in de breedste zin van het woord geformuleerd. Er werd gevraagd om standpunten te formuleren over de voorstellen van de Vlaamse regering tot hervorming van het Vlaamse adviesstelsel.

We hebben de teksten hierover via de website van de Vlaamse overheid ter beschikking gesteld. We hebben aanvullend een twintigtal organisaties aangeschreven met de vraag om hun standpunt kenbaar te maken. Deze organisaties werden opgespoord op basis van hun betrokkenheid bij de adviesverlening aan de Vlaamse overheid. De sociale partners werden niet aangeschreven omdat ik op 6 november met de SERV een informeel gesprek over de basisfilosofie van het ontwerp van decreet heb gevoerd. Toen werd over de rol van de SERV een consensus bereikt en werd deze als metaraad bekeken.

In totaal hebben een dertigtal organisaties gereageerd, waaronder zowel koepelorganisaties als individuele organisaties. Drie bestaande adviesraden hebben eveneens een advies geformuleerd. Na deze bevraging kan ik het volgende concluderen. Het onderscheid tussen advies en overleg wordt in de adviezen niet altijd zuiver aangehouden. Het primaat van de politiek wordt als uitgangspunt aanvaard. De afschaffing van het bindend advies wordt principieel onderschreven. Wel wordt er gevraagd om het afwijken van een advies te motiveren. Dit lijkt mij een goede regel te zijn. Er wordt eveneens gevraagd om principieel in verplicht advies te voorzien voor decreetgevend werk, wat eveneens een goed uitgangspunt is. De oprichting van een strategische adviesraad per beleidsdomein achten velen niet werkzaam. De voorgestelde proactieve aanpak voor de adviesraden wordt onderschreven. De gemengde samenstelling geniet ook duidelijk de voorkeur.

Vorige week vrijdag werd hierover informeel vergaderd. De bijzondere commissarissen en de belangrijkste kabinetsmedewerkers werden op deze vergadering uitgenodigd en hebben de bevraging afgerond. Er werd geconcludeerd dat het punt klaar is voor agendering en principiële goedkeuring door de Vlaamse regering.

Over de resterende knelpunten werden de volgende standpunten ingenomen. Er wordt in de eerste plaats voor het gemengde type in de strategische adviesraden gekozen. De decretale tekst wordt evenwel niet aangepast. Ten tweede wordt de ver-

Dewael

plichte advisering voor ontwerp-decreten weerhouden. Ten derde worden een reeks legistische tekstaanpassingen in het ontwerp van decreet doorgevoerd. Ten slotte komen er geen metaraden. Dit zal nog reactie uitlokken. De SERV fungeert als adviesraad voor tewerkstelling en economie, maar kan ook bijkomend om advies worden gevraagd over begrotingsaspecten. De bestaande taakinvulling van de SERV bestrijkt tewerkstelling en economie, maar dit doet geen afbreuk aan zijn begrotingsbevoegdheid. Deze standpunten worden verwerkt zodat de Vlaamse regering dit punt op de agenda kan inschrijven en goedkeuren. Nadien kan de eigenlijke adviesprocedure worden opgestart. Wij hebben iedereen in Vlaanderen daadwerkelijk de kans geboden om van zijn adviesmogelijkheid gebruik te maken.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Er zouden volgens de pers op de internetbevraging slechts 26 reacties zijn gekomen. De formule was blijkbaar geen succes.

Minister-president Patrick Dewael : Ik kan moeilijk iedereen opbellen.

De heer Dirk Holemans : Er zijn nog andere mogelijkheden dan internet. Het dossier moet tot op de bodem worden uitgespit.

Er zouden geen metaraden komen, maar de SERV kan de begroting er als domein bijnemen. Dit zou de facto betekenen dat de SERV in de toekomst niet langer advies uitbrengt over een aantal domeinen, wat nu wel het geval is. De SERV brengt nu verplicht advies uit over domeinen die zeker niet tot economie of werkgelegenheid behoren. Er zou voor gemengde adviesraden worden gekozen, maar de tekst van het ontwerp van decreet zou niet worden gewijzigd. Is dat correct ?

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.48 uur.*
